

Человѣцѣтъ не сѣ ѣднѣкъ, нити на лице, нити на глѣсъ, нити на писмо, и ѿ това пакъ познаваме божіата премѣдрость, защо по лицето са разпознаваме дѣнемъ, а по писмото кога сме на далече.

Въ чловѣка главнѣтъ мозакъ ѣ найчѣдинъ, защо до когѣто той ѣ здравъ, до тогѣзи сичкитѣ дѣшебны наши силы сѣ здравы, и нѣ до тогѣзи живѣемъ. Много филозофи кажатъ, чи тамъ сѣдѣ безмѣртната наша дѣша, и ѿ тамъ тиѣ мѣрда, както щѣ. сичкитѣ тѣлесны стѣвы. Никой досѣта не йма токози мозакъ колокото чловѣкатъ. Вдинъ болъ. ѿ пѣть кантѣра, йма сто и сѣдмдѣсѣтъ драма мозакъ, а чловѣкатъ, ѣдинъ кантѣръ тѣжакъ, йма ѣднѣкъ и триста драма: дѣлѣатъ, който йма най много мозакъ ѿ сичкитѣ дрѣги живѣотны, ѣдвѣмъ йма пѣть стѣтинъ драма. Кажатъ чи по ѣмнитѣхѣра йматъ по много мозокъ, а по сѣмнитѣ по малко.

Каквѣто въ мозаката сѣ соидинаватъ сичкитѣ наши чѣвѣтѣ, тай и въ чрѣвото (шкѣмѣтѣ стѣмѣхѣтѣ) въ който са смѣдѣтѣ
ѣто,